

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI KADENCJA**

Warszawa, dnia 23 maja 2006 r.

Druk nr 155

Pan

Bogdan BORUSEWICZ

MARSZAŁEK SENATU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Na podstawie art. 84 ust. 1 Regulaminu Senatu, my niżej podpisani senatorowie wnosimy projekt uchwały w sprawie **30. rocznicy Radomskiego Czerwca**.

Do reprezentowania nas w pracach nad tym projektem uchwały upoważniamy senatora Andrzeja Łuczyckiego.

W załączeniu przekazujemy projekt uchwały.

(-) Mieczysław Augustyn	(-) Tomasz Misiak
(-) Dariusz Bachalski	(-) Antoni Motyczka
(-) Przemysław Berent	(-) Stefan Niesiołowski
(-) Krystyna Bochenek	(-) Mirosława Nykiel
(-) Bogdan Borusewicz	(-) Michał Okła
(-) Ryszard Ciecierski	(-) Maria Pańczyk-Pozdziej
(-) Elżbieta Gelert	(-) Andrzej Person
(-) Andrzej Gołaś	(-) Piotr Wach
(-) Roman Ludwiczuk	(-) Mariusz Witczak
(-) Andrzej Łuczycki	(-) Piotr Zientarski
(-) Tadeusz Maćkała	(-) Marek Ziółkowski

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia
w sprawie 30. rocznicy Radomskiego Czerwca

W czerwcu 2006 roku przypada 30. rocznica robotniczych protestów określanych mianem Radomskiego Czerwca.

Wydarzenia 25 czerwca 1976 roku w Radomiu były czymś więcej niż tylko protestem robotników przeciwko podwyżkom cen żywności. Były spontanicznym aktem sprzeciwu społecznego wobec arogancji komunistycznej władzy. W demonstracjach wzięło udział kilkadziesiąt tysięcy osób. Byli to pracownicy radomskich zakładów pracy, studenci, młodzież szkół średnich. Protesty zostały brutalnie stłumione.

Konsekwencją wydarzeń była bezprecedensowa reakcja władz, które z całą surowością ukarały „radomskich warcholów”. Masowe aresztowania, „ścieżki zdrowia”, brutalne pobicia, pokazowe procesy to typowe działania komunistycznych funkcjonariuszy. Jednak represje były skierowane nie tylko wobec poszczególnych jednostek, grup społecznych czy zawodowych, ale po raz pierwszy i jedyny w dziejach Polski – przeciwko miastu. Rozwój Radomia był celowo wstrzymywany, ograniczano konieczne inwestycje. Działania te do dziś negatywnie wpływają na sytuację społeczno-gospodarczą miasta z wyrokiem.

Protesty w Radomiu przyniosły jeszcze inne skutki, zgoła niepożądane przez ówczesne władze. Wywołały w polskim społeczeństwie – wbrew oficjalnej propagandzie i przymusowym wiecom poparcia dla partii, a pogardy dla „warcholów z Radomia” – odruch solidarności z radomskimi robotnikami. Rozpoczęły ciąg wydarzeń, którego kolejne etapy to powstanie Komitetu Obrony Robotników, zryw w Sierpniu '80, odrodzenie Polski w 1989 roku. Radomski Czerwiec zapisał chwalebny kartę w historii miasta i kraju, tak jak inne zrywy narodu polskiego walczącego o wyzwolenie spod obcego ucisku.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, w 30. rocznicę wydarzeń Radomskiego Czerwca, składa hołd zmarłym i pokrzywdzonym w wyniku represji oraz wyraża uznanie dla solidarności, będącej odpowiedzią na działania ówczesnych władz przez różne środowiska społeczne.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

T ł o c z o n o z p o l e c e n i a M a r s z a ł k a S e n a t u
